



**РЕПУБЛИКА СРБИЈА
ВИШИ СУД У БЕОГРАДУ
ОДЕЉЕЊЕ ЗА РАТНЕ ЗЛОЧИНЕ
Посл.бр. К-По₂ 37/2010**

ТРАНСКРИПТ АУДИО ЗАПИСА

Са главног претреса од 19.04.2010. године

КОНСТАТУЈЕ СЕ да су приступили:

- **Заменик тужиоца за ратне злочине Веселин Мрдак,**
- **Оптужени Кесар Душко,**
- **Бранилац оптуженог адвокат Душан Машић.**

Нису приступили:

- **Пуномоћник оштећених адвокат Миљкан Пуцар, дан и час главног претреса саопштен на записнику од 05.03.2010. године.**
- **Оштећени Ризвић Аднан и Амира Ризвић-Мерцанић, нису приступили, а нема доказа да су позиве уредно примили.**

Присутни су и сведоци: Ступар Горан, Зорић Милан и Пилиповић Ђука.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Они су сви испред, је ли тако? Добро.

Није приступио сведок Гвозден Драган, позив је уредно примио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја ћу вам прочитати службену белешку наше Службе за помоћ и подршку оштећенима и сведоцима од 16.04.2010. године где стоји да је сведок Драган Гвозден изјавио да неће доћи на главни претрес наведеног дана и да не жели да сведочи. Додао је да је приликом ранијег давања исказа био испровоциран и да не жели да га неко опет провоцира и прозива на тај начин и да се из тих разлога неће одазивати позиву суда. То нам је констатовано службеном белешком, одлучићемо накнадно даље о његовом саслушању, евентуално путем видео-конференцијске везе ако успемо и на тај начин.

Све сте то рекли без укљученог микрофона, али добро. Пређите онда на ову страну. Изволите поновите ако хоћете све ово што сте рекли.
АДВ. ДУШАН МАШИЋ: Судија, ја могу само да кажем и у своје име а чини ми се и у име колеге заменика тужиоца Веселина Мрдака да смо били присутни саслушању у згради сведока Гвоздена Драгана и не сећам се да га је било ко, било шта питао и било како изнервирао и било како, ја мислим да је он имао проблема после тога са наплатом трошкова ако се не варам, да се ту свађао нешто, да је тражио три, четири дана да му

се плати хотел или не знам шта. Мислим да је то био проблем. Иначе, што се тиче самог поступка није било никаквих проблема нити било каквих провокација. Мислим то кажем чисто за записник да се зна да не испадне да било каква одбрана покушава да на неки начин спречи тог сведока да дође. Хвала лепо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

О недошавшем сведоку суд ће накнадно одлучити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте сагласни да држимо главни претрес?

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Да се главни претрес ОДРЖИ.

ДОКАЗНИ ПОСТУПАК

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Да се у доказном поступку саслуша сведок Пилиповић Ђука.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хоћете молим вас позвати сведока.

СВЕДОК ЂУКА ПИЛИПОВИЋ

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан госпођо Пилиповић.

СВЕДОК ЂУКА ПИЛИПОВИЋ: Добар дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хоћете рећи Ваше име и презиме?

СВЕДОК ЂУКА ПИЛИПОВИЋ: Ђука Пилиповић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Које године сте рођени и где сте рођени?

СВЕДОК ЂУКА ПИЛИПОВИЋ : 1936. године код Дрвара у Великом Цвјетнићу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сте по занимању?

СВЕДОК ЂУКА ПИЛИПОВИЋ: Домаћица.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли познајете овде оптуженог Душка Кесара?
Ево окрените се погледајте, да ли познајете? Не познајете?

СВЕДОК ЂУКА ПИЛИПОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте у сродству чим га и не познајете, нисте ни
у сродству, је ли тако?

СВЕДОК ЂУКА ПИЛИПОВИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте у сродству?

СВЕДОК ЂУКА ПИЛИПОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте позвани у својству сведока. Као сведок
дужни сте да говорите истину, давање лажног исказа је кривично дело.
Нисте дужни да одговарате на питања уколико би одговорима себе или
неког Вашег блиског сродника изложили тешкој срамоти, знатној
материјалној штети или пак кривичном гоњењу. Да ли сте разумели ова
упозорења?

СВЕДОК ЂУКА ПИЛИПОВИЋ: Јесам, ја ћу говорити шта знам и што је
истина, а друго не знам шта да кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја ћу Вас замолити да прочитате овај текст
заклетве који се налази испред Вас наглас. Наглас прочитајте.

СВЕДОК ЂУКА ПИЛИПОВИЋ: Заклињем се да ћу о свему што пред
судом будем питана говорити само истину и да ништа од онога што ми
је познато нећу прећутати.

Сведок упозорена, опоменута, заклета, па изјави:

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Ви можете да стојите? Да ли Вам није
проблем?

СВЕДОК ЂУКА ПИЛИПОВИЋ: Могу, није ако ми досади, ваљда ме
нећете дуго држати ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте били саслушани у два наврата?

СВЕДОК ЂУКА ПИЛИПОВИЋ: Јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Саслушани сте и 14.04.2008. године у
просторијама Окружног тужилаштва Бања Лука и саслушани сте такође
у просторијама Окружног тужилаштва у Бања Луци 29.05.2009. године.
Да ли се сећате свега тога?

СВЕДОК ЂУКА ПИЛИПОВИЋ: Који је датум био не сећам се али јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али знате да сте два пута?

СВЕДОК ЂУКА ПИЛИПОВИЋ: Јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте још који пут давали неки исказ?

СВЕДОК ЂУКА ПИЛИПОВИЋ: У Приједору и у Бањалуци и кад се десило то долазили су неки питали ме и то је све.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Ви нам испричајте све шта Вам је познато, о страдању породице Ризвић.

СВЕДОК ЂУКА ПИЛИПОВИЋ: Је ли сад ја могу?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од почетка, реците где сте живели у то време?

СВЕДОК ЂУКА ПИЛИПОВИЋ: Ја сам дошла ту, то је била 1994. година, нешто око 20-ог, како ли то би, дошла сам, избегла сам из Завидовића, па сам била овде у Србији, па онда сам отишла у Приједор и ту сам нашла у тој кући смештај, да ту станујем у поткровљу, доље су биле те газде. Према мени су били јако фени, немам шта рећи о њима. То је било 1994. године око 20-ог, 21-ог, 22-ог, не знам, ту негде сам ушла у ту кућу и ту сам и остала. Е, кад се то десило ја не знам шта је било, чула сам пуцањ, пуцало се све ближе и ближе и ја сам онда прешла у дневни боравак, рекох не знам шта је ово, сама сам била, страх ме је било, не знам шта се дешава и онда пређем у дневни боравак, ту сам лежала, пале су мислим једно двије бомбе, шта је било, трећа испод мене је експлодирала и онда сам претрпела тај страх и све. Шта је било не знам и онда је доле стала вриска чула се и онда су послије је дошао, мислим да је имао милиционерску униформу, са газдом, тражио је исправе моје, ја сам му дала и они су отишли. Питала сам шта има, како су ове две, биле су две жене и тај муж од те и свастиком, како су оне, кажу добро су само је мало окрзнуто ухо. Ја сам пошла да видим и онда сам видеела неко је био у војничком одјелу, један испред праоне и ја сам се онда вратила опет. Дошао је он и питао ме дај исправе, ја дала и он је отишао, ја сам опет пошла и онда сам видјела у милиционерском одјелу, ја само по одјелу знам и ништа више и питала сам могу ли ја ући да их видим. Каже не можете ајте ви горе. Ја сам отишла горе у поткровље своје. Онда се чуо пуцањ, вриска и све је утишало. Ништа ја више не знам. Ја до ујутру из куће нисам изашла, како сам преживела то ја знам, ништа не знам. Онда сутрадан долазили су, прекосутра, кад ли је било, кажу из Бањалуке да су из МУП-а, не знам ко су ни шта су, питали ме, каже би ли препознала. Не знам, ја само знам да је било војничко одјело, једно милиционерско и ја више ништа не знам. И не знам шта бих вам више причала. Ако шта имате питајте ако знам ја ћу рећи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хвала. Тужиоче изволите.

СВЕДОК ЂУКА ПИЛИПОВИЋ: Ту сам изјаву дала и пре и после и рекла сам немојте ме цаба звати стара сам ја жена, ја што знам, а лагати не знам, како сам се родила нисам лагала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Оно што сте запамтили наравно то ћете испричати.

СВЕДОК ЂУКА ПИЛИПОВИЋ: Ако сам шта заборавила што сам прије изјавила опомените ме ја ћу потврдити то.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Рекли сте то прво лице кад сте кренули низ степениште да сте видели у војничкој униформи?

СВЕДОК ЂУКА ПИЛИПОВИЋ: Испред пераоне и ја сам се вратила у кућу.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Шта Ви подразумевате под том војничком униформом?

СВЕДОК ЂУКА ПИЛИПОВИЋ: Па не знам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Како је изгледала та, можете ли нам ту униформу описати кад кажете да је војничка?

СВЕДОК ЂУКА ПИЛИПОВИЋ: Па зелено, а мислим милиционерско је било мало плавкасто, само по томе, ништа више. Ето то разумем, не знам, ја сам ту пала ко с неба, нит ког знала, нит познала у Приједору.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: У једној од ранијих Ваших изјава рекли сте да сте тог дана, у току дана разговарали са једном од тих жена?

СВЕДОК ЂУКА ПИЛИПОВИЋ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: И да су Вам оне нешто говориле о некаквим претњама телефоном?

СВЕДОК ЂУКА ПИЛИПОВИЋ: Да, јесте. Кажем, питајте ме ја сам заборавила шта сам све изјавила, шта ме питате ја ћу све рећи што сам рекла. Рекла ми је, звала ме је и рекла ми је да је неко звао телефоном и претио, јесте ли ви још ту, доћи ће мој тата па ће вас убити. Да ли сам тако рекла? Тако је било ја мислим.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Говорили сте о тим експлозијама које сте чули?

СВЕДОК ЂУКА ПИЛИПОВИЋ: Рекла сам вам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли можете да определите колико је времена прошло између тренутка кад сте чули те експлозије и ових каснијих пуцњева које сте чули, како рекосте рафални пуцњи?

СВЕДОК ЂУКА ПИЛИПОВИЋ: Па најпре су биле пуцњаве отуд из правца улице и онда један експлозив, па онда је друга брзо, онда је ова трећа што је испод мене експлодирала, прозоре дигли су, могла сам и погинути, тако су ми бар рекли. Па мислим да је једно 10 минута трајало од разлике, мислим тако, не знам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте приликом то кад сте чули те експлозије које сте определили да су негде око те куће у којој сте становали, да ли сте чули неке људске реакције, како сте рекли, неке јауке и вику и нешто томе слично?

СВЕДОК ЂУКА ПИЛИПОВИЋ: Не, звали су, само су они звали мене, ја сам била у шоку. «Ђуко», звали су «Ђуко».

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Али после тог времена кад сте, прошло је то време, рекли сте колико је прошло, чули сте те.

СВЕДОК ЂУКА ПИЛИПОВИЋ: Кад је пуцањ био тај чула се вриска, то је била секунда.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је та вриска била пре или након тог пуцња што сте чули?

СВЕДОК ЂУКА ПИЛИПОВИЋ: Пође пуцати, њих је троје било и пође вриска из секунда и завршило се све.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Рекли сте у Вашим изјавама да сте колико дана, односно да ли дан одмах следећи или неколико дана спремали тај простор доле, чистили?

СВЕДОК ЂУКА ПИЛИПОВИЋ: Јесам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Колико је то било након тог догађаја?

СВЕДОК ЂУКА ПИЛИПОВИЋ: Јој то не могу нешто да се сетим.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је то било то исто јутро или неког од наредних дана?

СВЕДОК ЂУКА ПИЛИПОВИЋ: Није, није, то је тај дан, није био, ја нисам ни сишла доле нити сам силазила, они су њих однели на сахрану, онда су била врата отворена ја сам тог од сестре им син, шта ли је, тамо кућа му преко што је, питала што не затвориш кућу, каже не смем отићи тамо. Ја сам отишла и затворила и отишла горе, видела крв лежи и онда након послвије кад сам ја ушла доље онда сам ја ту крв купила и брисала и тако.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Где сте наишли на трагове крви, у којем простору, у којим просторијама?

СВЕДОК ЂУКА ПИЛИПОВИЋ: Па од кухиње тамо што је па до собе прве, то је било тако у том реду.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Иза трагова крви да ли сте још нешто уочили у једној и другој просторији

СВЕДОК ЂУКА ПИЛИПОВИЋ: Не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је било разбијеног стакла, је ли било разбијених прозора?

СВЕДОК ЂУКА ПИЛИПОВИЋ: Па прозор је отишао, онај сав је био скроз доље, мислим он је био укован даскама већ раније. Е, онда је то све и зид и све то је отишло од експлозије пошто је експлозив био у то уграђен, тако бар кажу да је био уграђен, не знам, ту је експлодирао.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је неко пре Вас улазио у тај простор, неко од органа неке полиције?

СВЕДОК ЂУКА ПИЛИПОВИЋ: Не знам, знам да су дошли ја мислим из општине и закључали.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Је ли после Вашег спремања или пре Вашег спремања?

СВЕДОК ЂУКА ПИЛИПОВИЋ: Послије, ја сам спремала, обрисала крв и ја више нисам ишла горе.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А да ли је неко пре Вашег спремања улазио у тај простор, Ви то не знате?

СВЕДОК ЂУКА ПИЛИПОВИЋ: То ја не знам, био је спрат отворен, не знам. Питала тога од сестре сина, он каже не смијем отићи тамо, да ли је он улазио или није, ја то не знам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Хвала, немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала. Изволите. Немате више питања? Добро.

АДВ. ДУШАН МАШИЋ: Одбрана нема питања, хвала судија.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала. Реците ми овако. Тад кад сте рекли, Ви сте били у поткровљу куће, је ли тако?

СВЕДОК ЂУКА ПИЛИПОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У којој просторији пре него што сте прешли у дневни боравак, где сте Ви били?

СВЕДОК ЂУКА ПИЛИПОВИЋ: Била сам тамо има спаваћа соба до цесте, ту кревети, ту сам спавала, ја сам била код њих доле седела сам до 10 сати, они се боје, видим да се боје, ја немам појма. Кажем ајте горе код мене, они нису хтели. Кажу могу нас опљачкати, није газда дао. Ја кажем добро ви се закључајте ја одох горе. Немам ја појма ни шта се боје, као да сам пала с неба ту и ја отишла горе, упалила телевизор до 1 сат сам седела гледала телевизију и онда сам отишла лећи, не могу заспати, не могу, рекох што ли су се онако узнемирили и онда је почео пуцањ.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је био пуцањ или сте чули више пуцњева?

СВЕДОК ЂУКА ПИЛИПОВИЋ: Пуцало се ваљда из аутомата, из врх улице, бацао је ближе и ближе и онда рекох шта ја знам, боже будала пуца са улице па ме убити. Ја узмем постељину и одем у дневни боравак и ту сам и остала док се све то није завршило сад што сам испричала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците, када је дошло то униформисано лице, кажете да је био са газдом, је ли тако и да су Вам тражили документа, то лице Вам је тражило униформисано, документа?

СВЕДОК ЂУКА ПИЛИПОВИЋ: Они су тражили моја документа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли на то лице мислили да је било у тој као војничкој униформи, јесте ли на њега мислили, тад у првом наврату кад је дошао?

СВЕДОК ЂУКА ПИЛИПОВИЋ: У првом је дошао тај што је имао плаво то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Плаву униформу?

СВЕДОК ЂУКА ПИЛИПОВИЋ: Да. Ја то кажем милиционерско, ваљда је тако било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када сте покушали да сиђете доле да видите шта се то догодило, где сте поново видели, да ли је то исто униформисано лице или неко друго униформисано лице?

СВЕДОК ЂУКА ПИЛИПОВИЋ: Рекла сам вам сад војничко оно зелено.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је друго?

СВЕДОК ЂУКА ПИЛИПОВИЋ: То је друго и ништа више нисам видела.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте видели још неко униформисано лице када сте сишли у другом наврату?

СВЕДОК ЂУКА ПИЛИПОВИЋ: Не, онда је тај милиционер што је био, што ја кажем милиционерска униформа, стајао је на капији и ја стајала чекала га, не смијем ући док он, кад је пошао ја сам питала да уђем, он ми није дао, каже «Ајте ви горе», ја сам отишла горе и настао је пуцањ и онда су они врискали, то је била секунда. Ко је, шта је, не знам, стварно не знам, само по униформама то сам запамтила и то је све. То сам већ изјавила два пута.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А реците ми како је то Вама деловало кад сте први пут чули ту експлозију, где је то у ствари, да ли сте могли да определите где се то дешава?

СВЕДОК ЂУКА ПИЛИПОВИЋ: Па осјетила сам да је с оне стране куће, други пут овамо у кући, трећи пут испод мене у прозору. Тако је и било, тако сам и осећала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли има питања? Да ли Ви имате неко питање? Немате ништа. Да ли Ви имате још нешто да изјавите?

СВЕДОК ЂУКА ПИЛИПОВИЋ: Па немам шта, ја сам то изјавила. Ја кажем и говорила сам њој немојте ме звати стара сам и све то, нисам за ходања али ето опет сам се јавила, морам доћи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Госпођо Пилиповић, који су Ваши трошкови доласка у суд? Можете ли да определите, Ви сте дошли из Приједора, је ли тако?

СВЕДОК ЂУКА ПИЛИПОВИЋ: Јесам, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли аутобусом?

СВЕДОК ЂУКА ПИЛИПОВИЋ: Аутобусом и аутобусом се враћам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја имам овде извештај да је цена аутобуске карте у једном правцу Приједор-Београд 2.120,00 динара, је ли тако?

СВЕДОК ЂУКА ПИЛИПОВИЋ: Сад у динаре не знам, знам да сам платила 41 марку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико би то било, можете ли да определите укупне трошкове, колико је то?

СВЕДОК ЂУКА ПИЛИПОВИЋ: И сад повратна.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Повратна, тако је?

СВЕДОК ЂУКА ПИЛИПОВИЋ: Такси.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, колико је то у динарима плус такси?

СВЕДОК ЂУКА ПИЛИПОВИЋ: Ја вам то не знам преводити, ја ништа ове динаре не знам, ја маркама ћу вама па ви преведите. Такси до Железника, тамо сам преноћила.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико је такси?

СВЕДОК ЂУКА ПИЛИПОВИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико Вам је такси био?

СВЕДОК ЂУКА ПИЛИПОВИЋ: 600 динара, а дао ми је рачун, па тамо кад сам ишла није ми дао рачун.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 5.000,00 динара да ли Вам подмирује трошкове, 5.000,00 динара, колико би то било у маркама, 50 марака. Да ли Вам то подмирује трошкове? 50 марака да ли Вам подмирује трошкове?

СВЕДОК ЂУКА ПИЛИПОВИЋ: Не. У једном правцу 41 марка, у другом правцу кад се будем враћала, ко ће то да плати, исто тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, ја имам извештај, зато Вам кажем у једном правцу 2.120 динара. Не знам колико би то било.

СВЕДОК ЂУКА ПИЛИПОВИЋ: Па не знам ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико? Реците Ви мени у еврима колико је то па ћемо у динарској противвредности? Стварно не бих могла сад израчунати.

СВЕДОК ЂУКА ПИЛИПОВИЋ: У Железник сам такси да 600 динара у једном правцу, тако у другом.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Исплатити сведоку 5.000,00 динара.

СВЕДОК ЂУКА ПИЛИПОВИЋ: Тамо сам морала преноћити код познаника, дневница иде не знам, губим и ја време своје.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знам коју сте дневницу изгубили, стварно не знам коју дневницу.

СВЕДОК ЂУКА ПИЛИПОВИЋ: Не знам ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хвала Вам можете ићи, биће Вам исплаћени трошкови.

СВЕДОК ЂУКА ПИЛИПОВИЋ: Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите. Укључите микрофон ја бих Вас молила.

АДВ. ДУШАН МАШИЋ: У овом случају имамо две идентичне изјаве сведока Пилиповића како тужилаштву Босне и Херцеговине тако и истражном судији Плазанићу 29-ог чини ми се, да 29.05.2009. године. Међутим, да не би дошли у ситуацију да следећим сведоцима предочавате записнике где није присуствовала одбрана, ја се мислим принципијално противим предочавању записника где није присуствовала одбрана Душка Кесара и мислим да ми овде имамо практично изјаве три сведока данас које су дате по нашем ЗКП-у и мислим да само оне могу бити предочаване. Сматрам да се не могу предочавати ове друге изјаве. Мислим, опреза ради, сва три сведока која су данас позвана нису, колико сам ја прочитао, немају никакве везе, нису у колизији, али Вам кажем зато што сте поменули две изјаве, једну дату тужилаштву, мислим да то не би смели да користимо, зато Вас молим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ово су записници које смо ми добили, који се налазе у судском спису и апсолутно ти искази који су дати би могли да се користе у овом поступку, али о овим предлозима где сте Ви предложили везано за осуђена лица овде који би били саслушани у својству сведока о томе ћемо накнадно одлучити.

АДВ. ДУШАН МАШИЋ: Знам, али опет кажем ако их имамо већ дате исказе по нашем ЗКП-у овде, свих ових сведока, значи Гвозден Драган није данас дошао, сад нам долази сведок Ступар Горан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ступар Горан, Зорић.

АДВ. ДУШАН МАШИЋ: Ступар Горан је, колико ја знам, давао пет или шест изјава, једну у Приједору, другу у Приједору, па у Вања Луци, овамо, онамо. Очекујем заиста да се њему предочи изјава која је о саслушању сведока од 23.03.2009. године пред нашим судом. Разумете шта хоћу да кажем. Јер ако сад дођемо у колизију између тих изјава, изјава које су дате раније, он је овде био сведок, он је овде позван као сведок, саслушан, тако да се ја против предочавању свих других изјава које је дао. Ето, а ви одлучите о томе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Хоћете позвати сведока Зорић Милана.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Да се у наставку доказног поступка испита сведок Зорић Милан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле, ја не знам да ли сам јасна, али сведоци, конкретно ови који су данас присутни приликом њиховог испитивања, апсолутно ми можемо да користимо и записнике на којима су претходно дали свој исказ. Нема никакве сметње, то су искази који могу да се користе у овом поступку.

СВЕДОК МИЛАН ЗОРИЋ

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан господине Зорићу. Реците Ваше пуно и презиме?

СВЕДОК МИЛАН ЗОРИЋ: Зорић Милан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Које године сте рођени?

СВЕДОК МИЛАН ЗОРИЋ: 1960. године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од оца?

СВЕДОК МИЛАН ЗОРИЋ: Мајке Милеве.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сте по занимању?

СВЕДОК МИЛАН ЗОРИЋ: Професионални ватрогасац.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где је Ваше пребивалиште?

СВЕДОК МИЛАН ЗОРИЋ: Приједор, Алије козарског одреда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми да ли познајете овде оптуженог Кесар Душка? Ево погледајте, окрените се, да ли познајете?

СВЕДОК МИЛАН ЗОРИЋ: Оптуженог не познајем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не познајете? Добро. Ви сте позвани у својству сведока. Као сведок дужни сте да говорите истину, давање лажног исказа је кривично дело. Нисте дужни да одговарате на питања уколико би одговорима себе или неког Вашег блиског сродника изложили тешкој срамоти, знатној материјалној штети или пак кривичном гоњењу. Ја ћу Вас замолити само да прочитате текст заклетве који се налази испред Вас. Наглас.

СВЕДОК МИЛАН ЗОРИЋ: Заклињем се да ћу о свему што пред судом будем питан говорити само истину и да ништа од тога што ми је познато нећу прећутати.

Сведок упозорен, опоменут, заклет, па изјави:

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви знате зашто сте позвани, је ли тако?

СВЕДОК МИЛАН ЗОРИЋ: Знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Испричајте нам све што Вам је познато везано за страдање породице Ризвић?

СВЕДОК МИЛАН ЗОРИЋ: Можете ли ми дозволити само да седнем?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како да не.

СВЕДОК МИЛАН ЗОРИЋ: Као што сам рекао по занимању сам професионални ватрогасац и радим у творници кекса «Мира» од 1981. године на пословима професионалног ватрогасца. Значи, то је техничко и физичко оно, што се каже обезбеђење круга. Пошто има код нас плинска станица, то је плин пропан бутан, који служи за процес производње, значи ту постоји човек обучен професионални ватрогасац, а уједно нормално и обезбеђује унутрашњи простор круга и зграде предузећа. Мало воде само да узмем.

За питање што сте ме питали рећи ћу вам све што ми је познато прем да је, што се каже да је прошло 16 година од тога догађаја и да је, што се каже, дуг временски период. Наиме, ту ноћ 30. на 31.04.1994. године, ја мислим да је то било, радио сам трећу смену у творници кекса, односно на бутан станици и налазио сам се у портирници, тј. у кућици која се ту налази. То је мања кућица, што се каже 2 x 2, 4 квадрата и налази се увучена у унутрашњи дио круга, значи иза ње се протеже метална ограда и то је простор где постоји опасност од пожара и експлозије и значи ту мора бити човек обучен једноставно за такве послове ватрогасца.

Ту ноћ, као што сам рекао, радио сам трећу смену и негде око 3 сата ујутру осетио сам јаку оно експлозију. Ја сам у први мах погледао да случајно није шта бачено на објекат који обезбеђујем. Значи, ту имају ови резервоари за плин, има значи она постројења плинска која су под притиском и то је подручје, значи где увек може доћи до појаве пожара и експлозије, па самим тим и угрожавања околног насеља и саме фирме. И таман док сам после те експлозије док сам то разгледао непосредно из правца аутобуске станице стигла је полиција. Пошто полиција нас као раднике који се налазимо на радним местима, та полицијска станица има право, оно што се каже, повремено да обиђе али са вањске стране, значи ограде, а тај простор је ограђен са доње стране зидом од значи чврстог материјала циглом и металном оградом отприлике два и по до три метра висине ту. Значи, ипак то мора бити добро осигурано да не би ко прескочио и шта ја знам отворио вентиле и ово и оно, да би након те експлозије непосредно после тога из правца аутобуске станице дошла два полицајца. У току нашег краћег разговора једноставно они су се информисали шта је, јеси ли чуо шта је ово и оно, ја сам им тако рекао да сам чуо експлозију, нормално нисам знао где, разумете. Рекох тако гледао сам а кад су они наишли ја сам значи био ту непосредно испред портирнице а они су били са вањске стране на цести, значи дели нас ограда, ту су металне капије које се не могу отварати, отварају се само за потребе доласка плинске цистерне, рецимо кад се претаче плин и поново

се капија затвара. То је капија можда 6 метара, оно двокрилна и онда има оне ушке и ту се закључава катанцима.

И тако, значи у току тог нашег разговора, краћег разговора једноставно информативног тог ја сам зачуо запомагање које је долазило из непосредне удаљености. То су исто чула и та двојица полицајаца који су се налазили, значи на цести са вањске стране ограде у односу на мене који сам у кругу своје био цело вријеме. Кад су они чули то запомагање они су отишли у непосредном правцу одакле се то чуло, а то је наставак оне цесте која води, значи из правца аутобуске станице поред кексаре па тамо. Ја сам послје њиховог одласка ја сам се поново вратио у портирницу да би они можда након 5 до 10 минута вратио се.

Прво је отуда дошао један полицајац, кад је отишао то тамо да види то запомагање вратио се и рекао ми као запамти да сам с тобом у друштву да ме данас-сутра неко не би за нешто оптужио и рекао ми је да се зове Гвозден, а тог полицајца сам и раније виђао приликом његовог патролирања где смо се узгред само оно поздрављали. Непосредно по његовом доласку прикључио се и други полицајац који мислим да се звао Кнежевић. Мислим да га је баш, да Гвозден тако се представљао, не могу бити сигуран оно што постоји, прошло је ипак то доста времена од тог. По њиховом доласку, пристизању и то другог полицајца којег сам навео да се звао Кнежевић није прошло можда ни минута из правца одакле су допирала та запомагања, чула се рафална паљба. Е, сад ја не знам колико се оно чуло рафала, али углавном се чуло оно краће време, пар рафала, да би по престанку, пошто је то кратко трајало, та два полицајца су се удаљила, кренула у правцу одакле се чула рафална паљба, а ја сам се вратио у своју портирницу. И ја сам онда после тога остао у својој портирници до јутра, јер нормално бојао сам се за своју безбедност.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је након тога неко са Вама обављао разговор након тог догађаја, сутрадан или наредних дана?

СВЕДОК МИЛАН ЗОРИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је још неко обављао разговор са Вама?

СВЕДОК МИЛАН ЗОРИЋ: Послије тог догађаја не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је то све што имате да кажете?

СВЕДОК МИЛАН ЗОРИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је то све што имате да кажете?

СВЕДОК МИЛАН ЗОРИЋ: После сам та два полицајца, чини ми се да сам их видео како одлазе у правцу аутобуске станице, није се више значи ништа чуло и тако сам сачекао јутро и смену своју. То би било то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Тужиоче изволите.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кад су се ова два полицајца вратила, прво рекосте тај Гвозден па овај други, казали сте да сте чули убрзо након тога, након врло кратког временског размака, тај некакав рафал. Да ли сте евентуално пре тог рафала или после тог рафала чули некакво јаукање, запомагање или томе слично?

СВЕДОК МИЛАН ЗОРИЋ: После рафалне паљбе се ништа последије чуло није, никакво запомагање и јаукање.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А пре рафалне паљбе?

СВЕДОК МИЛАН ЗОРИЋ: Пре рафалне паљбе, после детонације чуло се запомагање.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро. Да ли сте, поменули сте детонацију ону прву због које су ови полицајци дошли?

СВЕДОК МИЛАН ЗОРИЋ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте чули једну или више детонација у неком временском размаку, да ли чујете само да се то једанпут некаква детонација и све је готово или евентуално у неком кратком временском размаку да чујете?

СВЕДОК МИЛАН ЗОРИЋ: Ја сам чуо само једну детонацију.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Хвала, немам питања.

СВЕДОК МИЛАН ЗОРИЋ: Молим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одбрана нема питања. Да ли Ви имате неко питање оптужени? Немате питања. Од момента када сте чули ту јаку експлозију па до доласка ова два полицајца, колико би отприлике прошло тог времена?

СВЕДОК МИЛАН ЗОРИЋ: Па то је било краће време отприлике пошто је полиција имала свој пункт а и данас га има на аутобуској станици, аутобуска станица је удаљена од тог радног места бутан станице где се ја налазим можда једно 300 до 400 метара. Значи, па није било мислим дуго време, можда 5 минута, кратко време, сад не могу, ипак прошло је тога доста али знам углавном да су брзо стигли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су били наоружана та два полицајца?

СВЕДОК МИЛАН ЗОРИЋ: То стварно не бих знао да вам одговорим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисам сигурна да ли сте рекли један од њих Вам је рекао да запамтите добро да је то лице било ту, да се представио као Гвозден, нисам сигурна да ли сте рекли због чега је он то рекао?

СВЕДОК МИЛАН ЗОРИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Због чега је он то вама рекао?

СВЕДОК МИЛАН ЗОРИЋ: Па он је то рекао мени пошто је он отишао тамо да види после тога свега и рекао ми је запамти добро да сам у томе друштву да ме данас, сутра неко не би за нешто оптужио, а шта је он

тамо затекао, он је био што се каже, они су били органи реда и то само они могу знати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када су се поново вратили да ли су Вам детаљније испричали нешто шта се то догодило?

СВЕДОК МИЛАН ЗОРИЋ: Па ја мислим да нису ништа, углавном су рекли да је бачена нека као експлозивна направа, нормално што сам и ја самом експлозијом и као радник стручан који знам шта је експлозија, могао и сам да схватим да се ради о експлозији.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли су спомињали неко лице, да ли су уопште нешто коментарисали?

СВЕДОК МИЛАН ЗОРИЋ: Нису коментарисали ништа колико се сећам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нема питања? Да ли Ви још нешто имате да изјавите?

СВЕДОК МИЛАН ЗОРИЋ: Ја не бих имао више ништа да изјавим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала. Хоћете нам одредити Ваше трошкове доласка?

СВЕДОК МИЛАН ЗОРИЋ: Можете ли ми поновити питање?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Трошкови доласка? Ви имате за карту, је ли тако 2.000,00 динара или 20 еура. Ја имам овде спецификацију па ми Ви кажите да ли је то тако? Овде се спомиње кетеринг 350,00 динара, такси у износу од 1.800,00 динара и то би негде укупно било 8.300,00 динара. Да ли то подмирује Ваше трошкове?

СВЕДОК МИЛАН ЗОРИЋ: Колико сте рекли?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 8.300,00 динара.

СВЕДОК МИЛАН ЗОРИЋ: То не може подмирити моје трошкове пошто сам ја, као и прошли пут, стварно сам био оштећен и поднео сам поднесак пошто сам слабијег здравственог стања, довео сам и пратњу свог сина, који се ипак мора бит.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико Ви тражите?

СВЕДОК МИЛАН ЗОРИЋ: Па ја мислим да би, навео сам тамо за нас обојицу реална нека цена била 30.000,00 динара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е, па сад морате да ми тачно онда кажете шта је то 30.000,00 динара, откуд толики трошкови?

СВЕДОК МИЛАН ЗОРИЋ: Па 30.000,00 динара – 10.000,00 су путни, мислим ово трошкови, па имам онда два дана узео сам пошто сам морао, нисам могао другачије да се одазовем овоме часном суду као честит грађанин, ипак цијеним ову институцију и настојао сам и поред слабијег здравственог стања да се одазовем и према својим могућностима да присуствујем овде и да кажем оно што је истина и пред богом и пред народом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Знате зашто Вас питам, зато што овде имамо да је цена карте 2.000,00 динара. Ја морам све овако да Вас питам, јер стварно сте определили јако високе трошкове, знате?

СВЕДОК МИЛАН ЗОРИЋ: Имам ја, ту сам приложио овај приложак пошто сам морао узети два дана неплаћеног, а моја матична фирма фактички је из стране земље, из Хрватске и онда никако нисам могао, једино сам могао да узем два дана неплаћеног од њих и да ми се плате та два дана, то је значи две дневнице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико би то била дневница, колико би Вам то била дневница? Ви сте данас само дошли, Ви сутра сте на свом радном месту?

СВЕДОК МИЛАН ЗОРИЋ: Добро, сутра се враћам, али сутра се ипак ја морам одморити, ипак радим такав посао да морам бити спреман и не знам кад ћу доћи, ипак ме је овај пут заморио. Зато су ми они баш и дали два дана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, овако реците молим Вас. Колико је карта? Ја имам овде да је 2.000,00 динара карта?

СВЕДОК МИЛАН ЗОРИЋ: Карта је 20 КМ за једну особу у једном правцу, значи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 20 еура у једном правцу?

СВЕДОК МИЛАН ЗОРИЋ: За једну особу, значи двије карте то је 40 еура, 4 карте 80 еура, значи и њему морам платити карту, не може ићи пешке из Београда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. И имате кетеринг, то је три кафе и две киселе воде то је 350 динара и за такси сте дали 1.800,00 динара, то је они трошкови које ми можемо да признамо.

СВЕДОК МИЛАН ЗОРИЋ: Да али храну морам ипак нешто јести, не смијем, на дијеталној сам храни, не смем јести масну храну и све то. Значи ту сам рекао за нас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 10.000,00 динара да ли Вам подмирује трошкове?

СВЕДОК МИЛАН ЗОРИЋ: Не подмирује, за нас обојицу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Све што је више ја ћу Вас молити да доставите за ово што кажете дневницу да сте изгубили.

СВЕДОК МИЛАН ЗОРИЋ: Ја самим тим госпођо судинице не могу поткрити ни своје трошкове.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Које то трошкове имате? Ја сам ове трошкове које сте Ви навели то су ти трошкови?

СВЕДОК МИЛАН ЗОРИЋ: Две дневнице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дневнице немамо, морате да нам, Ви ћете нам накнадно доставити то за дневницу, разумете. Ви ћете нам доставити колике су дневнице. Да ли имате овде?

СВЕДОК МИЛАН ЗОРИЋ: Дневнице ја не знам, нисам зато што је то пословна тајна, ја не могу пословну тајну своје фирме одати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ако је то пословна тајна колика Вам је дневница. Не можемо тако, не можемо ми сад неке енормне суме да накнадно ово што смо ми утврдили да Вам исплаћујемо још.

СВЕДОК МИЛАН ЗОРИЋ: Јер мени фактички пропада и стимулација, пропада ми све живо овај месец, значи ако ми се не исплате те дневнице ја губим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Које су то дневнице, ако имате приложите ми одмах молим Вас да не би губили време, дајте ми да видим те дневнице?

СВЕДОК МИЛАН ЗОРИЋ: Нема дневнице као дневнице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овако. Суд ће Вам исплатити 10.000,00 динара. За ове дневнице ћете нам доставити или телефонски јавити које су то дневнице или ћете јавити која је Ваша служба да се ми службеним путем обратимо њима и да нам кажу које су то дневнице. Не можемо овако паушално одређивати трошкове.

СВЕДОК МИЛАН ЗОРИЋ: Нису паушални трошкови, то су реални трошкови.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

ИСПЛАТИТИ сведоку 10.000,00 динара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи све што је више Ви ћете нам доставити.

СВЕДОК МИЛАН ЗОРИЋ: Ја само тражим од часног овог суда да нам исплати дневнице као рецимо свом грађанину који се налази на раду у иностранству, разумете.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја не знам које су то дневнице, ја не знам који је износ тих дневница, да се не бавимо сад тиме. Дакле, рекла сам Вам све што је поврх ових трошкова које смо Вам сад досудили, Ви ћете нам доставити који су то још трошкови који Вама нису исплаћени?

СВЕДОК МИЛАН ЗОРИЋ: То мени неће нико доставити, нико неће написати из моје фирме зато што је то пословна тајна. Разумете ли Ви мене радника?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Зорићу, ја Вас разумем, али да ли Ви разумете нас. Ви сте могли да дођете овде и да нам кажете да су дневнице и 100.000,00 динара, ми морамо да имамо неки доказ.

СВЕДОК МИЛАН ЗОРИЋ: Ја сам рекао неку реалну цену.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знам ја шта је то реална цена.

СВЕДОК МИЛАН ЗОРИЋ: 10.000,00 динара две дневнице, 10.000,00 динара путни трошкови и за нас двојицу 10.000,00 динара, значи храна и кафа и тако и такси и све то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да се не би задржавали око тога, ја сам Вам рекла 10.000,00 динара. Овде имам извештај 8.300,00 динара, ја Вам дајем 10.000,00 динара, значи све оно што је поврх, још једном Вам понављам Ви ћете нам доставити или телефонским путем нас известити које су то дневнице.

СВЕДОК МИЛАН ЗОРИЋ: Ја сматрам да сам тотално оштећен. Прошли пут сам исто био тотално оштећен, приложио сам поднесак исто и овај пут исто, налазим се тотално оштећен, а ја мислим да то није у реду ипак од овог часног суда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви не можете никако да будете оштећени јер Вам исплаћујемо онолико колико је по овој спецификацији који су били Ваши трошкови. Ето да не би се задржавали, ја бих Вас молила ето да завршимо сад са тиме и накнадно ћете нас обавестити о тим дневницама. Можете ићи, хвала Вам.

СВЕДОК МИЛАН ЗОРИЋ: Молим. Јесте пословна тајна господине судија. Јест.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хоћете позвати следећег сведока Ступар Горана. Добар дан. Можете.

СВЕДОК СТУПАР ГОРАН

СВЕДОК ГОРАН СТУПАР: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми које године сте рођени и где сте рођени?

СВЕДОК ГОРАН СТУПАР: 21.10.1970. године, Приједор.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од оца?

СВЕДОК ГОРАН СТУПАР: Богољуба Ступар.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где је Ваше пребивалиште?

СВЕДОК ГОРАН СТУПАР: Расавци бр.26.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сте по занимању?

СВЕДОК ГОРАН СТУПАР: Машински техничар и техничар оператер, зависно од фирме како назива то радно место.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли познајете овде опт.Кесар Душка, ево окрените се и погледајте.

СВЕДОК ГОРАН СТУПАР: Из виђења га знам, оно ипак је рођен у чаршији, нека већа познанства немам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте у сродству?

СВЕДОК ГОРАН СТУПАР: Нисмо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте позвани у својству сведока, као сведок дужни сте да говорите истину, давање лажног исказа је кривично дело. Нисте дужни да одговарате на питања уколико би одговорима себе или неког Вашег блиског сродника изложили тешкој срамоти, знатној материјалној штети или пак кривичном гоњењу.

СВЕДОК ГОРАН СТУПАР: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле дужни сте да нам испричате све што вам је познато.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја би Вас замолила да прочитате текст заклетве.

СВЕДОК ГОРАН СТУПАР: Је ли треба м устати?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не морате ако не можете да стојите.

СВЕДОК ГОРАН СТУПАР: Заклињем се да ћу о свему што пред судом будем питан говорити само истину и да ништа од тога што ми је познато нећу прећутати.

Сведок упозорен, опоменут, заклет па изјави:

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Ступар Ви сте у више наврата били саслушани у својству сведока, знате зашто сте позвани, интересује нас ово страдање породице Ризвић, па нам испричајте све шта нам је познато. Крените од момента где сте у овом спорном периоду радили, на којим пословима?

СВЕДОК ГОРАН СТУПАР: Био сам у резервном саставу полиције, радио сам на реону аутобуске станице, радио сам трећу смену ноћи, све што се десило на том реону момци који су са мном радили у смени који су били на терену, ја сам у свим изјавама дао изјаву гдје сам објаснио да сам радио пољопривредне радове тих дана, био сам уморан, мало сам куњао више него дежурао. Све што сам сазнао од својих колега о том самом случају написано је у извештају који је предат том Марин Милораду и до сада објаснио у више наврата.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Испричајте нам шта се догодило?

СВЕДОК ГОРАН СТУПАР: Рекао сам вам да је написано у извештају те ноћи, од тада је прошло 16 година, ако можете на неки начин да ми дате смернице да ме потсетите, ја ћу можда тачније неке ствари да одговорим, а ово остало не знам како да вам објашњавам, све је јасно то је и дато у изјавама у више наврата.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, јесте сагласни да ја прва испитам сведока? Ајде прво нам опишите каква је ситуација била у Приједору?

СВЕДОК ГОРАН СТУПАР: Па шта да вам кажем то ти је. Пардон извињавам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је било неких сукоба?

СВЕДОК ГОРАН СТУПАР: То је ратни период чини ми се да је била 1994. година у питању, тих дана су страдале неке одређене јединице међу којима је била јединица полиције на неким ратиштима, владало је анархично стање, детонација је те ноћи било свагде широм града, а не само те ноћи иначе у Републици Српској када је био рат детонације су се могле чути из дана у дан, из ноћи у ноћ, то је било нешто што нас је пратило тако да ето то у кратким цртама тако, значи те ноћи се дешавало мало више него до тада што се тиче тих детонација.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од када сте Ви постали резервни полицајац?

СВЕДОК ГОРАН СТУПАР: Ја сам резервни полицајац по самом почетку, уласку у рат, сад тих детаља ја мало с обзиром да је то период и настојим да то што више заборавим, да вам искрено кажем јер ништа толико баш лепо у тим ратним временима нема да памтим и зато и не могу Вам неке тачне податке баш да кажем, ако би дошло до каквих документација или нечега па се можда човјек потсетио нешто би можда могао и да одговорим по том питању јер ипак 16 година, то није мали период 16, 15, 16, 17 колико ли је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли се сећате које године је то било, 1992?

СВЕДОК ГОРАН СТУПАР: Па рекао сам 1994. је овај случај што сте Ви мене питали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тај случај?

СВЕДОК ГОРАН СТУПАР: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Ви сте резервни полицајац од 1992. године?

СВЕДОК ГОРАН СТУПАР: Од 1992. то је нормално самим почетком, јесте самим почетком дешавања у Приједору нашем граду, е сад је ли то било не могу тачно се сјетити 1992.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, наравно не можете датума да се сетите, реците само како сте Ви били обучени, резервни полицајац, какву је униформу имао, да ли се разликовао од активног полицајца?

СВЕДОК ГОРАН СТУПАР: Да вам кажем нешто, у ратним временима тамо код нас нису биле једнообразне униформе, облачило се онако ко је како могао и ко је имао кога, неко је имао свога некога па је могао доћи до неке мало љепше униформе, неко је дошао до шаторског крила па сашио себи панталоне, неко је имао стару полицајску чојану униформу, какву сам ја униформу те вечери имао ја право да вам кажем не могу се сјетити. Имао сам обичне класичне униформе иначе највише сам носио, нисам баш имао неки велики маскирних униформи, нешто што би се могао сјетити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како сте били наоружани?

СВЕДОК ГОРАН СТУПАР: Имао сам тад, задужен сам био са аутоматском пушком.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само пушку?

СВЕДОК ГОРАН СТУПАР: Само пушку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су полицајци дужили бомбе?

СВЕДОК ГОРАН СТУПАР: Бомбе смо дужили када смо ишли на ратиште, то смо дужили и то се тад употребљавало на ратишту да ли у самоодбрани и тако даље, ја лично их нисам имао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тога месеца 1994. године када се десио овај спорни догађај, можете мало да опишете како је функционисала Станица јавне безбедности, где се налазила локацијски, где су биле полицијске станице, мало ми опишите то устројство како је то изгледало?

СВЕДОК ГОРАН СТУПАР: Полицијска станица се налази тачно гдје и сада се налази преко пута Скупштине општине, а реони су били распоређени како тада ја мислим и сада по неким можда службеним тајнама ја их ни тада нисам знао добро јер нисам био ативни полицајац, само сам знао рецимо да је мој реон који је био тада, био је железничка станица, обухватао је тај дио гдје се десио тај несретан чин.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли је то Ваш реон који је покривао ту аутобуску станицу, железничку станицу, да ли је то припадало полицијској станици Приједор I?

СВЕДОК ГОРАН СТУПАР: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је још било полицијских станица?

СВЕДОК ГОРАН СТУПАР: Јесте полицијска станица број II то је доле на Уријама према болници, ја мислим да је и сада та полицијска станица исто у функцији, али нисам од 1996. године, 1995. нисам у полицији тако да неке ствари како су сада ја не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле реон Приједор I полицијске станице је аутобуска и железничка станица?

СВЕДОК ГОРАН СТУПАР: Јесте, јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Приједор II?

СВЕДОК ГОРАН СТУПАР: Приједор II ја не знам који је то реон.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате?

СВЕДОК ГОРАН СТУПАР: То није, они нису задуживали тај реон, они су имали свој реон доле од подвожњака па према Уријама, доле, значи овај дио је потпадао Приједор I станици у којој сам ја био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се десило да се полицајци мењају, да су једни час у једној станици, други час у другој, како је то изгледало, били сте Ви који сте?

СВЕДОК ГОРАН СТУПАР: То је ствар командира како су се они распоређивали, то су неке тајне које ја нисам могао ући нити су ме интересовале, то није у мом, мислим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Где сте Ви углавном у време када сте били дежурни, када сте били, ваша смена када је била, где сте Ви углавном били?

СВЕДОК ГОРАН СТУПАР: Ја сам вама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сте покривали, који реон?

СВЕДОК ГОРАН СТУПАР: Напоменуо на самом почетку, а и сада то говорим, ја сам већином проводио време у тој дежурани пошто нисам био активни полицајац, и једноставно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А где је та дежурана?

СВЕДОК ГОРАН СТУПАР: На станици аутобуској.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи то је та станица једна једина?

СВЕДОК ГОРАН СТУПАР: Да, ту је била канцеларија полиције на станици.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А реците ми овако где је био Кесар Душко, пошто га знате из виђења, да ли сте знали где је он у то време био?

СВЕДОК ГОРАН СТУПАР: Врло слабо сам га познавао из виђења, ја сам за њега чуо као да је он каратиста, бавио се неким спортом, али ја га не сећам се да сам ја њега тих вечери, тих дана имао прилику да видим, нити се сећам да сам ја нешто дао тако изјаву неку у којој сам њега видио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте знали уопште где је био распоређен?

СВЕДОК ГОРАН СТУПАР: Нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Која је његова дужност била, шта је он радио?

СВЕДОК ГОРАН СТУПАР: Нисам, нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није вам то познато?

СВЕДОК ГОРАН СТУПАР: Није уопште.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Тог спорног дана у вечерњим сатима Ви кажете да сте били трећа смена, је ли тако, то је смена од 22 часа до 6?

СВЕДОК ГОРАН СТУПАР: Од 22 до 6.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је још са Вама био у смени?

СВЕДОК ГОРАН СТУПАР: Са мнош у смени су били Гвозден Драган и Радослав Кнежевић те вечери.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У трећој смени?

СВЕДОК ГОРАН СТУПАР: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И Радослав Кнежевић је био?

СВЕДОК ГОРАН СТУПАР: Па у трећој смени по распореду је био са нама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И ко још?

СВЕДОК ГОРАН СТУПАР: И Гвозден Драган.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И нико више?

СВЕДОК ГОРАН СТУПАР: Нико више.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК ГОРАН СТУПАР: Што се тиче моје смене.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, испричајте од момента доласка ваше смене.

СВЕДОК ГОРАН СТУПАР: Чини ми се да смо, ето сад се присећам, да смо се разменили са другом сменом, а другу смену нам је предао Радаковић Драго, који је чини ми се на том потезу од почетка аутобуске санице па до краја тако негдје, он је нама, знате како, та су времена била некако специфична, чини ми се на том потезу од почетка аутобуске станице па до краја, тако негде он је нама, знате како, та су времена била некако специфична, дисциплина није била толико присутна, више је то било анархистичко стање у којеме индивидуа и појединац није могао ништа, иако се није није слагао рецимо са неким ставовима, он није могао ништа то су ратна времена, а на крају крајева и ви сте били у рату, и ви знате каква су та времена, вас су бомбардовали овде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, Ви сте рекли да сте те ноћи били уморни, да ли се сећате шта је било са Гвозденом и са Кнежевићем, Гвозден Драганом?

СВЕДОК ГОРАН СТУПАР: Па колико се сјећам од њих сам добио све информације које су се дешавале, оно јер су они отишли на лице места, а ја сам остао крај телефона и оно што су они.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само полако, значи од 22 часа када сте Ви дошли ту и примили смену, где се налази Гвозде Драган и где се налази Кнежевић Радослав? Да ли су и они са Вама остали ту у канцеларији?

СВЕДОК ГОРАН СТУПАР: Са мнош је Гвозден Драган и Кнежевић отприлике заједно смо дошли ту, извршил ту примопредају, колико се ја сада могу сјетити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, јесу били све време са Вама?

СВЕДОК ГОРАН СТУПАР: Па ја сам вама рекао да сам ја више куњао него што сам био будан, тако да ја не могу знати тачно, они су излазили на терен, они су излазили ван канцеларије, ходали, ја њих нисам могао упратити, а нисам их ни пратио право да вам кажем, јер сам био уморан и преспавао сам већи дио тога свега, а детонације које су будиле и трзале, ми смо мало били у то врме и оглувили од тих детонација, па смо на неки начин како би рекао адаптирали се на те све ствари што су се дешавале око нас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја ћу Вам предочити исказ који сте дали 19.04.1994. године у Основном суду у Приједору, па сад ако може евентуално нешто да Вам освежи памћење, Ви сте тада у то време рекли да сте, да су милиционер Кнежевић Радослав је дошао тачно на време у 22 сата на дужност и потом је одмах отишао са Крндија Драшком и

Радаковић Драгом, да ли је ту ноћ био са њима и Кесар Душко звани «Жорж», то Вама није познато?

СВЕДОК ГОРАН СТУПАР: С обзиром да сам ја то значи дао пре 16 година, сматрам да све те изјаве које су дате у том времену ближе, да су неким добрим дјелом, не неким него већим дјелом тачније, јер су тад била свјежија памћења. Значи ја то сад не могу тумачити и не могу, можете само узети у обзир значи да су тад била свјежија памћења и ништа друго, ето шта да кажем по том питању.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате који је био надимак Кесар Душка?

СВЕДОК ГОРАН СТУПАР: Чини ми се, ја мислим да је «Жорж».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, можете мало ближе да нам испричате шта се десило када сте чули, када се чула та детонација, шта се догодило?

СВЕДОК ГОРАН СТУПАР: Ја сам вам рекао, они су.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али мало ближе ако можете.

СВЕДОК ГОРАН СТУПАР: Ја сам куњао. Они су отишли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта то значи куњао? Дремали?

СВЕДОК ГОРАН СТУПАР: Дремао, спавао. Рекао сам вам био сам уморан, они су отишли на лице места, детонација.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И како вас је то пробудило, је ли можете то мало да нам опишете.

СВЕДОК ГОРАН СТУПАР: Детонација та чини ми се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте чули више детонација, како је то изгледало?

СВЕДОК ГОРАН СТУПАР: Је ли има вода за мене, мало да освежим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Има.

СВЕДОК ГОРАН СТУПАР: Детонација је било више, с обзиром да је то било близу мог реона у некој можда удаљености претпостављам да је та детонација можда и утицала на мене да ме рецимо можда из тог куњања мало тргла, чини ми се да је то била негдје око нека 3 сата ноћу јача детонација или ја опет кажем прије 16 година је то било, ја се тога детаљно не могу сјетити. Али они су отишли на лице места, Радослав и Драган и они су по повратку, по повратку, а повратак је чини ми се био тек ујутру, мени рекли шта се све дешавало.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е шта су Вам испричали?

СВЕДОК ГОРАН СТУПАР: Е па да је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како је то текло?

СВЕДОК ГОРАН СТУПАР: Тамо су дошли на лице места, била је детонација велика они су дошли на лице места, обишли су, тад су породица чини ми се Ризвић били сви живи, кренули су назад, зачули су се рафали, они су се вратили назад, нешто у том смислу тако је прича била и они су се вратили назад и то мени испричали тако се исто

написало у извештају и предало шефу смене Марин Милораду, којег ја сваки пут помињем јер је он добио докуменат тај као шеф смене.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте Ви сигурни да је постојао тај извештај шта се све догодило на лицу места?

СВЕДОК ГОРАН СТУПАР: Да ли су они у архиви чували те извештаје и како ја то не знам, али смо ми извештај свој доставили служби, мислим главном дежурном полицајцу који је тада био, Марин Милорад, значи он је био шеф смене, и он је добио тај извештај, е по том извештају даље шта је радито и како радито ипак је то 16 година, неке ствари не може човек да се сети шта је било прије месец дана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, и наставите, шта је било, они су то испричали и шта је било?

СВЕДОК ГОРАН СТУПАР: Завршили, ја сам испричао све.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И то је све?

СВЕДОК ГОРАН СТУПАР: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И добро, да ли сте чули сутрадан шта се догодило, да ли се причало ближе, да ли су фигурирала нека имена, ко је то страдао, зашто је страдао, да ли је било шта ближе сте чули, ипак сте били у резервном саставу полиције?

СВЕДОК ГОРАН СТУПАР: Ништа видио нисам, а рекла казала никад нисам пратио за сто посто тачну информацију, значи оно што не знам, прича је свакаких било, причало се свашта, сто посто информацију тражили сте овде од мене у овој заклетви да вам говорим оно што знам да је то истина, ја сам вам рекао, а ово што знам да није истина и што не знам да није истина, што је било рекла казала, то су ствари које су једноставно потиснуте од мене и не интересују ме, једноставно ја нисам ни у ком случају био везан на било какав начин да то више памтим, тако да не могу вам о томе ништа рећи, не сећам се ништа сто посто да можете узети у обзир.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је вама био непосредно надређен?

СВЕДОК ГОРАН СТУПАР: Мени?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, Вама?

СВЕДОК ГОРАН СТУПАР: Па сад непосредно надређени, те ноћи је био Марин Милорад шеф смене, моја чета је била једно време ја познајем Божу Коса, он је био једно време командир чете па је онда мењали су се ти командири, па је био овај покојни Шормаз и он је био једно време чете командир, не могу се сад сјетити свих тих детаља.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците како је функционисала дежурна служба?

СВЕДОК ГОРАН СТУПАР: Па знате како, дежурна служба.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су били одређени полицајци који су били у дежурној служби.

СВЕДОК ГОРАН СТУПАР: Па распореди су правити смјена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко вам је правио распоред?

СВЕДОК ГОРАН СТУПАР: Ја га нисам правио сигурно само сам знао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли знате или не знате?

СВЕДОК ГОРАН СТУПАР: Не могу знати, то не могу то знати, то је било кажем, откуд ја знам ко је правио распоред.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, како Ви имате сазнање кад сте рецимо, када треба да дежурате, када је Ваша смена и ко Вам саопштава, је ли то истакнуто негде или вам неко каже, како је то ишло?

СВЕДОК ГОРАН СТУПАР: Распореди су саопштавани, како да вам каже, ето ајде кад већ идете зато, једна чета или двије чете рецимо ако су поседоване у станици полиције, ако су биле обично је једна била на ратишту друга је била у дежурству ту доста пута се једноставно било мобилно иако ниси био дежурни био си присутан у станици полиције у случају неких интервенција или нечега, тако да ја детаљно вама о томе не знам како би објаснио да би вама било јасније јер и мени самом није јасно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није Вама јасно?

СВЕДОК ГОРАН СТУПАР: Није. То је било прије 16 година, нисам се даље наставио бавити тим послом и онда, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је био командир полиције у то време?

СВЕДОК ГОРАН СТУПАР: У то време командир полиције ко је, како мислите командир полиције када има неколико командира, има.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имате начелника је ли тако, начелник Станице јавне безбедности.

СВЕДОК ГОРАН СТУПАР: Начелник је нешто друго, командир полиције нешто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зато вас питам, не питам Вас за начелника.

СВЕДОК ГОРАН СТУПАР: Чини ми се да је тад у том периоду био начелник Симо Дрљача.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како?

СВЕДОК ГОРАН СТУПАР: Симо Дрљача.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ја Вас питам за командира, је ли начелник је за онај цивилни део је ли тако?

СВЕДОК ГОРАН СТУПАР: Не, не, да вам кажем командир је био мени тад у то време, значи некад је био командир прве чете Божо Кос, некад је био командир овај што сам рекао што је погинуо Шормаз, некад је био овај један из Пејића чини ми се, не могу сада извињавам се што се овако, не могу се сада сјетити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви мени говорите о командирима чета?

СВЕДОК ГОРАН СТУПАР: То су командири са којима сам ја контактирао, са којима смо ми имали нешто и рецимо изнад тих командири.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Командир полиције, да кажем полицијске станице ко је био, мора један ваљда да постоји, не питам Вас за чете, за одељења?

СВЕДОК ГОРАН СТУПАР: Немојте узети сто посто тад ја не знам је ли био командири су рецимо били Марко Ђенадија, па је био Јанковић па тад у том периоду кад су се мјењали, ротирали, шта је сад тад било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је Чацо Милутин је ли га знате?

СВЕДОК ГОРАН СТУПАР: Па то је тај, јесам рекао Чацо, јесам споменуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Милутин?

СВЕДОК ГОРАН СТУПАР: Ја га знам као Чацу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Реците је ли само путем извештаја, рецимо ако би се нешто догодило, неки догађај, само се путем извештаја ко обавештавао шта се све догодило на терену или је било и усмено реферисање?

СВЕДОК ГОРАН СТУПАР: Да вам кажем, зашто сам ја остао у канцеларији, канцеларија је имала свој телефон, а тад у то време су биле мало старомодније ове токи воки везе, није као сада, претпостављам да је сада модерније и на неки начин савременије, и код дешавања тих мало битнијих реона као што је аутобуска станица, значи ту је био телефон, па смо могли извештаје давати путем телефона, а чути се путем токи воки станице или у случају да закаже станица тај који је дежурни крај телефона он је могао да контактира путем телефона са станицом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е сад да ли Ви имате сазнања да ли је тада кад су се вратила ова два полицајца, да ли је тада било неког телефонског разговора са дежурном службом? Да ли је тада нешто саопштено усменим путем или само извештајем?

СВЕДОК ГОРАН СТУПАР: Има једна шала која је изречена у том, чини ми се да је то тада било, назвао ме Марин шеф смене и питао ме шта радим, ја сам му, чини ми се да сам му рекао да, не он ме је назвао како спаваш реко на леђима чини ми се да је тако била шала, ја сам тада можда са њим се чуо, знало се некад дешавати да се чујемо са тим нашим командиром да нас ето преконтролише да ли ко има у канцеларији или нема или тако даље, ипак кажем Вам то је бил пре 16 година, шта се сећам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле не сећате се да је било уопште неког телефонског разговора везано за тај догађај када су се вратили Гвозден и Кнежевић?

СВЕДОК ГОРАН СТУПАР: Не сећам се сад тренутно, не сећам се сад, али било је разговора кажем вам кад се дежурало, телефоном и тако чули смо се, а сад ето ја сам се сјетио те анегдоте да је он мене питао како спавам, ја му рекао на леђима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, реците да ли вам је уопште познато је ли постојала књига дневних догађаја?

СВЕДОК ГОРАН СТУПАР: Ја је никад нисам писао и ако је постојала. Јесам?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте кажете?

СВЕДОК ГОРАН СТУПАР: Чини ми се да нисам. Ви кажете јесте, реко не знам чини ми се да нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја не знам ја Вас питам.

СВЕДОК ГОРАН СТУПАР: Чини ми се да ја никада нисам писао, е сад било је само су били извештаји који су куцани, ти извештаји су.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То су извештаји друго, а после постоји књига где су сви догађаји евидентирани је ли тако?

СВЕДОК ГОРАН СТУПАР: Па претпостављам да је неко водио ту књигу јер ја на послу на којем радим имам безброј свесака и безброј књига када се воде неке информације, значи претпостављам да је, ипак је то установа која вуче порекло из бивше Југославије која је некад била на неки начин функционална.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли Вам познато ко је водио ту књигу дневних догађаја?

СВЕДОК ГОРАН СТУПАР: Па највјероватније ти или командири смена или командири, ја не верујем да су позорници водили то, не знам не сећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли командир ваше смене кажете ко је био?

СВЕДОК ГОРАН СТУПАР: Марин Милорад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли он водио ту књигу дневних догађаја, је ли имате то сазнање?

СВЕДОК ГОРАН СТУПАР: Па ето видите претпостављам да би требао да води ако је командир, значи ако му ја дам извештај он би требао да има неки свој потсетник као командир и требао би да има неку своју књигу дневних догађаја у војсци је била дневна заповест и кад сам ја служио за бивше Југославије. Значи, зато вам и кажем да је тад у том периоду мислим то није, логично је да се имају неке књиге, неки записници што воде шефови, што воде људи на својим радним местима на крају крајева и ви највероватније да имате своје неке књиге које ви водите.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми да ли Ви познајете још неког Кесара који је био резервни полицајац?

СВЕДОК ГОРАН СТУПАР: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Вам значи нешто име Кесар Драго?

СВЕДОК ГОРАН СТУПАР: Не знам, не знам, не могу се сјетити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, питања?

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА СНЕЖАНА НИКОЛИЋ-ГАРОТИЋ: Хтела сам да Вас питам, спомињали сте раније да је та ноћ била нешто хаотичнија због неких догађаја ту у Приједору и страдања ваших колега, шта је то било?

СВЕДОК ГОРАН СТУПАР: Напоменуо сам да је тад тих вечери, не само, ја сам рекао и међу тим јединицама које су страдале, чини ми се да је то била Отока или негдје да су страдале и једна од наших јединица. Ту ноћ је било хаотичније него претходних вечери али и претходних вечери су се чуле детонације, то су ратна времена која су веома тешка била за контролисати. Анархија је анархија.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА СНЕЖАНА НИКОЛИЋ-ГАРОТИЋ: У ком смислу хаотичнија, јел су тела допремљена?

СВЕДОК ГОРАН СТУПАР: Молим?

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА СНЕЖАНА НИКОЛИЋ-ГАРОТИЋ: Је ли су тела допремљена тих Ваши колега?

СВЕДОК ГОРАН СТУПАР: Не, не, хаотичнија што се тиче немира у самом граду, значи више детонација је било широм цјелог града јер је страдала не знам тачно, али поред полиције ја мислим да је страдала и да ли б. крајишка и још неке од тих бригада су на том ратишту страдале. Е сад шта је проузроковало то хаотичније стање то је можда нека претпоставка да је то та погибија људи или рањавање или заробљавање на том делу да је последица тога јер анархистичко стање само са собом носи те ствари, анархија је безвлашће.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА СНЕЖАНА НИКОЛИЋ-ГАРОТИЋ: Не, ја питам конкретно уопште јел су то биле ваше колеге револтиране, војници или полицајци или ко?

СВЕДОК ГОРАН СТУПАР: Како би ја вама то могао рећи, ја не знам ко је то радио, ја сам само рекао да су те ноћи биле такве хаотичније, а ко је то радио ја немам представе јер ја да сам знао ја би то највероватније навео до сада у изјавама било којој, ја претпостављам да ви имате све ту изјаве, и оне што су раније изречене рекао сам да су можда свјежије због мог памћења што је тада било свјежије, сада да ја детаљно нешто образлажем закleo сам се да ћу говорити истину.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА СНЕЖАНА НИКОЛИЋ-ГАРОТИЋ: Добро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли има још питања? Тужиоце изволите.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Рекли сте да сте Ви ту ноћ уморни и мање више дремали у тој канцеларији?

СВЕДОК ГОРАН СТУПАР: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Пробудила вас је та нека јача детонација негде око 3 сата како сте рекли, уколико сам добро разумео.

СВЕДОК ГОРАН СТУПАР: Па то је нешто што је остало у мом памћењу.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кад сте се разбудили од те како рекосте јаче детонације, да ли у канцеларији поред Вас затичете овога вашег колегу Гвозден Драгана?

СВЕДОК ГОРАН СТУПАР: Искрено речено Гвозден Драган је са мном више времена те ноћи био, ја сам га више видио него било кога другог јер он је био, он је био ближе, он је био како да кажем, реон је, та канцеларија он је излазио из канцеларије и улазио, моје кућање и моје сјећање шта говори сјећање ако сам у изјави навео, а претпостављам да јесам, да је Драган са мном био више него неко други, али ипак је излазио на терен са колегом кад се то десило.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Нисам Вас питао за његов излазак кад се то десило, него до те детонације кад сте се ви разбудили?

СВЕДОК ГОРАН СТУПАР: Је ли има нешто да сам дао у изјави да ме можете подсјетити да кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, своди се на то да су му ближа сећања била тада први пут када је давао исказ.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да, да ли се сећате да ли сте у том тренутку поред Гвозден Драгана затекли у тој вашој просторији и Кнежевић Радослава?

СВЕДОК ГОРАН СТУПАР: Да вам кажем и он је са мном био у трећој смени, ја сам то поменуо.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: То смо чули. У моменту када сте се Ви разбудили од те детонације, да ли Ви поред Гвозден Драгана видите у тој просторији Кнежевић Радослава?

СВЕДОК ГОРАН СТУПАР: Не могу се тачно сад сјетити, кажем вам јер то је избледело, то је 16 година, како.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли Ви остајете код ових исказа које сте дали, ако сте рекли да сте тад ближи сећању, значи код тих исказа остајете у свему је ли тако?

СВЕДОК ГОРАН СТУПАР: То је ствар логике.

АДВ.ДУШАН МАШИЋ: Судија, не може да остане код нечега што се не сећа, он сад каже да се не сећа, он каже да су му тада била свежија сећања, а ни у ком случају не могу да прихватим да га питате да ли остаје код изјава кад он не може да их понови, он може да каже да су му тада била свежија сећања што је нормално и што ми можемо да

прихватимо да су била свежија сећања. А да ли остаје код изјава које не зна, онда му прочитајте изјаву, па нека каже да ли остаје или не остаје.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли тачно то што сте рекли код истражног судије, када сте били саслушани 19. априла 1994. године, је ли све то тачно што сте изјавили код истражног судије?

СВЕДОК ГОРАН СТУПАР: Ја сам Вам рекао да су ми тада свежија сећања била и претпостављам да је то тачније него било шта друго.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Изволите, је ли имате питања? Нема питања. Да ли Ви имате питања оптужени? Нема питања. Да ли Ви имате још нешто да изјавите, нешто што вам је можда битно а ми Вас нисмо питали?

СВЕДОК ГОРАН СТУПАР: Конкретно за случај немам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немате ништа. А конкретно за онај други случај?

СВЕДОК ГОРАН СТУПАР: Имам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, трошкови?

СВЕДОК ГОРАН СТУПАР: Донео сам ја ако можете Ви да ми потпишете моју изјаву коју ћу ја уручити вама у једном примерку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја Вама да потпишем?

СВЕДОК ГОРАН СТУПАР: Па с обзиром да сте ви примили као овлаштени суд и установа тај докуменат морате ми дати потпис и печат.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овако, Ви ћете господине Ступар нама рећи који су то Ваши трошкови које ми требамо да вам исплатимо.

СВЕДОК ГОРАН СТУПАР: Ево прочитаћете, даћу вам ја у изјави па ћете прочитати, ја сам донео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, Ви нам усмено реците.

СВЕДОК ГОРАН СТУПАР: Ево могу и прочитати. Није проблем «ваш предмет К-По₂ 37/2010, изјава: ја Ступар Горан одговорно изјављујем да моја породица искључиво егзистира од мог рада па сам због овог суђења ускраћен за зараду за два дана изостанка са посла за који вам достављам доказ да ми нису плаћена, а недеља дан кад сав поштен народ одмара ја сам због вашег суђења био принуђен стресној ситуацији и припреми за пут, на полазак. По добијању вашег позива поднио сам захтев за одобравање неплаћеног одсуства за који сам добио рјешење за дане 19. и 20.2010. године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Ступар нећемо читати изјаву, молим Вас дајте ми спецификацију.

СВЕДОК ГОРАН СТУПАР: Хоћемо читати, зашто нећемо. Ево образложење нећете да читате, нећете да ја читам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, ја хоћу да ми кажете само кажите путна карта је колико.

СВЕДОК ГОРАН СТУПАР: Ево изволите молим вас, изволите Ви ово примите, изволите нећу ја ништа. Ево изволите, ако можете, ви мени не морате динара једног дати што се тиче.

Констатује се да је сведок Ступар Горан предао председнику већа изјаву везано за трошкове доласка у овај суд.

СВЕДОК ГОРАН СТУПАР: Ту пише фино, ако нећете читати.

Такође и решење о коришћењу неплаћеног одсуства број 573 од 13.04.2010. године, достављен у печату «Мира» предузеће за производњу кекса и сродних производа А.Д. Приједор.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте тражили неплаћено одсуство и за 20. април, а Ви сте само данас требали да сведочите.

СВЕДОК ГОРАН СТУПАР: А зашто нећете да прочитате изјаву у којој све објашњава и да сте већ једном платитили мени те исте дневнице и ваш је суд овде печат и ваш је судија потписао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Ступар да ли има неки проблем?

СВЕДОК ГОРАН СТУПАР: Е сад да вам кажем нешто, највећи проблем једног човека тежака и поштеног човека.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли Вам згодно да стојите?

СВЕДОК ГОРАН СТУПАР: Устао сам и исправљен сам да ме можете чути. Је проблем када тражи нешто што је његово.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нећемо ми вама узети нешто што вам припада.

СВЕДОК ГОРАН СТУПАР: Са таквим начином.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли тако?

СВЕДОК ГОРАН СТУПАР: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја овако имам, ја Вас питам Ви сте како дошли, јесте колима дошли или аутобусом?

СВЕДОК ГОРАН СТУПАР: Аутобусом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Предочио сам карте и аутобуску и такси превоза. Нису ту код мене, али доносила је службеница заштите за сведоке.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево аутобуска карта, мени је из службе достављено, аутобуска карта 2.000,00 динара-20 еура.

СВЕДОК ГОРАН СТУПАР: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Такси превоз до Приједора је 1.000,00 динара то је 10 еура.

СВЕДОК ГОРАН СТУПАР: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Такси од аутобуске станице до Устаничке 1.850,00 динара.

СВЕДОК ГОРАН СТУПАР: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 1.850,00 динара и да су укупни трошкови ваши, укупни дакле то сам добила од наше Службе за помоћ и подршку сведоцима 9.700,00 динара, ја могу још да Вам дам шта Вам треба за исхрану, колико?

СВЕДОК ГОРАН СТУПАР: За исхрану, а за дневнице које сам ја требао да будем плаћен? Је ли ви немате дневнице судинице када идете у другу државу, јел ваши службеници немају дневницу?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево сад ћу Вам рећи, истражни судија је проверио дневнице, и то је за службени пут у иностранство 40 еура.

СВЕДОК ГОРАН СТУПАР: 44 еура.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 40 еура.

СВЕДОК ГОРАН СТУПАР: Добро, ако је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Вама је исплаћено 7.600,00 динара. То Вам је исплаћено, те дневнице су Вам исплаћене, е сад Ви тражите и овде дневнице.

СВЕДОК ГОРАН СТУПАР: Дневнице да за 19.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зашто би за два дана, ваљда за један дан, само за данас.

СВЕДОК ГОРАН СТУПАР: Па чекајте да вам објасним, нећете да читате изјаву.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Објасните.

СВЕДОК ГОРАН СТУПАР: Ја сам кренуо синоћ у 10 часова, дошао сам јутрос у 5, вечерас имам превоз, значи данас сам дошао ради вас, ради суђења да будем свјеж, изложен сам стресним ситуацијама, изложен сам непријатним ситуацијама, ја не желим да будем умешан у нешто што нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није ми јасно много, али ајде.

СВЕДОК ГОРАН СТУПАР: Добро, ето ни мени многе ствари нису јасне па ето. И друго, вечерас крећем у 9 сати, сутра стижем у Приједор у 4 сата, како ја да будем поред пута, поред стресне ситуације, будем спреман да будем одговоран на свом радном мјесту. И одговорност која се од мене очекује ја не могу прије свега да издржим физички, ја сам и болестан човјек, ја Вама нисам предочио многе друге ствари које сам могао да вам предочим, јер из тога што сам поштен грађанин и желим да вам помогнем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Везано за предмет нисте нам предочили?

СВЕДОК ГОРАН СТУПАР: Не, за моје здравствено стање. Значи било је ту још неких ствари које су се могле потраживања вршити, међутим ја нисам вршио потраживања, него само искључиво оно што мени припада. Мени дневнице припадају.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Ви сте нам и доставили у том смислу и тај доказ о неисплаћеним дневницама, уреду, Вама је судија Плазинић исплатио 12.400,00 динара, ево.

СВЕДОК ГОРАН СТУПАР: Ја сам добио на руке око 16.000,00 динара, чини ми се да је потписано код вас у једном вашем листингу. И навео сам у изјави, судинице извињавам се, да вам појасним пошто нећете да је читате од почетка. Да Вам појасним само судинице, ја сам навео да сам плаћен уредно што се тиче карте и да сам исплаћен у дневницама, али нисам навео кад већ то хоћете да сам добио само за два бурека, за два дана, ако Ви мислите да један човек пристојан у данашњем 21. веку са два бурека прође за дневнице онда ја се дивим вама. Ви мени не морате динара једног дати, само молим Вас ово што сам Вам дао на увид да ми дате доказ да сте примили, ништа друго.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико вам требају?

СВЕДОК ГОРАН СТУПАР: Мени треба много.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колики су Ваши трошкови за исхрану?

СВЕДОК ГОРАН СТУПАР: 5.000,00 динара за два дана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где, у неком ресторану?

СВЕДОК ГОРАН СТУПАР: Па хоћете да једем на клупи у парку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па не, питам 5.000,00 динара за вас једног треба 5.000,00 динара?

СВЕДОК ГОРАН СТУПАР: Толико сам потрошио прошли пут кад сам био. Само за исхрану.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Исплатити сведоку 20.000,00 динара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала Вам господине Ступар.

СВЕДОК ГОРАН СТУПАР: И вама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Можете ићи.

СВЕДОК ГОРАН СТУПАР: Хоћете ми дати мој документ?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја могу да вам дам, али за ову дневницу што сте ми, за дневницу то већ не могу да вам дам јер то је мени доказ зашто сам ја вама исплатила за два дана, знате. Ево можете да фотокопирамо.

СВЕДОК ГОРАН СТУПАР: Ја сам дао два примерка, један за вас један за мене.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да су то за два дана, добро. Господине Ступар ми вмо више причали о трошковима него конкретно о предмету, то ми

је. Хвала. Немам ја шта вама да потпишем, ја сам добила, констатовала на записник, таман посла још ја да Вам се само потписујем.

СВЕДОК ГОРАН СТУПАР: Добро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала вам можете ићи. Овим бисмо за данас завршили.

СВЕДОК ГОРАН СТУПАР: А надам се да је и тонски и записнички и тонски.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Наравно, све је снимљено.

Предвиђено је за сутра саслушање у својству сведока Кнежевић Радослава и Радаковић Драга. Међутим, сутра нећемо одржати главни претрес из разлога што сам ја извешћена од стране Министарства правде Босне и Херцеговине дописом од 26.03.2010. године и обавештена да није могуће да удовоље овом захтеву за трансфер оптужених Кнежевић Радослава и Радаковић Драга из КПЗ Туњице Бања Лука до Вишег суда у Београду, а све из разлога комплексности предмета који се води пред Судом Босне и Херцеговине против Кнежевић Радослава, те и из безбедносних разлога.

Више пута сам ја контактирала и са Министарством правде и са КПЗ Туњице, међутим нисмо успели да обезбедимо њихов долазак, тако да сутра се отказује претрес који је заказан, а заказује се за 18. мај 2010. године.

АДВ.ДУШАН МАШИЋ: Ја се извињавам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

АДВ.ДУШАН МАШИЋ: Управо данас на данашњи дан сам од господина судије Важића добио позив за целу ту недељу Врховни, тј. Апелациони суд заседа у случају «Овчара», а ја ту браним тако да. Не, 18. јуни, да, он је, ово је за мај, извините молим вас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То сам хтела да Вас питам јер ја имам сазнања да нема.

АДВ.ДУШАН МАШИЋ: Ово је 18. јуни.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 18. маја, ово је за 18. мај.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Главни претрес се одлаже, а следећи заказује за:

18. мај 2010. године, са почетком у 13,00 часова.

АДВ.ДУШАН МАШИЋ: Може сад нешто друго, имам Врховни апелациони суд у Крагујевцу, колегу браним судију.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али заказана је видеоконференцијска веза, то је термин који сам ја успела да добијем, и ја би Вас молила да Ви обезбедите замену јер стварно не бих могла да одлажем јер.

АДВ.ДУШАН МАШИЋ: Нема проблема ја ћу обезбедити замену, знате некоректно је мало колега је судија, браним га за примање мита, два пута сам обарао ја пресуду и сада идем трећи пут на практично у Крагујевцу је на апелацији заказан овај главни претрес, зато што је два пута обарано знате.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците шта Ви предлагете, само зато што сам стварно улагала напор за видеоконференцијску везу, ето то је једино проблем. Да ли сте Ви чули то је у 13 часова, у 13 часова.

АДВ.ДУШАН МАШИЋ: Одлично, онда ћу доћи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте чули?

АДВ.ДУШАН МАШИЋ: Нисам чуо да је 13 часова, а одмах да вам кажем возићу ко сулуд. Нема проблема. То је у 13 часова.

Довршено у 16,06.

Записничар

Председник већа-судија